

Lintuvaaran omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti

Kevät 2022

Lintunen

Ensimmäiset kyläjuhlat!

Lintuvaara-päivä 21.8.

*Tule mukaan
tapaamaan
lintuvaaralaisia!*

Katso lisää s. 7

**Tule kokoustamaan ja
kahvittelemaan!**

Lintuvaaran omakotiyhdistyksen
vuosikokous maanantaina 28.3.2022.

Katso lisää s. 2

Asiaa omalta alueelta!

Vuoden lintuvaaralainen • Puut kuuluvat Lintuvaaran ilmeeseen • Omenaviiniä, kiitos!

Tapahtuu Lintuvaarassa

JOULUVIRE tapahtuma ilahdutti jälkeen lintuvaaralaisia. Lintuvaaran koulun 5M luokka viihdytti meitä joululauluillaan.

JOULUNA 2021 Lintumetsän Kukkatalo teki jälleen ihanan eleen ja lahjoitti joulukukat yhdistyksen valitsemille saajille. Tänä jouluna onnekkaita ovat olleet mm kylätalkkarin aktiivisia käyttäjiä jo monen vuoden ajan ja olivat valinnasta iloisia yllättyneitä. Helga, Helena ja Armi lähettivät lämpimät kiitokset kukkakauppias Minnalle ihanasta eleestä. •

Kutsu Lintuvaaran omakotiyhdistyksen vuosikokoukseen

maanantaina 28.3.2020 klo 18.
Paikka ilmoitetaan myöhemmin

Aloitamme tilaisuuden kokouskahveilla klo 17.30. Paikka ilmoitetaan myöhemmin Lintuvaaran väki ja Lintuvaaralaiset Facebook sivuilla, sekä sähköpostitse niille jäsenille joiden sähköpostiosoite on jäsenrekisterissämme.

Tietoa myös Monikonpuron taimenista

Vuosikokouksen jälkeen aiheena on Lintuvaaran salainen aarre. Kalatalousasiantuntija, väitöskirjatutkija Henrik Kettunen kertoo kuvien ja sanojen Monikonpurosta ja sen taimenista.

*Kokoustetaan ja
kahvitellaan!
Tervetuloa!*

Lintunen

Lintuvaaran omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti

Toimitus: Anne Kangas
Taitto: Adventure Advertising Oy
Kansikuva: Jenni Somervalli
Painopaikka: Punamusta
Levikki: 2 500 kpl

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen hallituksen jäsenet 2021

Leena Julin, puheenjohtaja
050 585 8672, leena.renko@kolumbus.fi

Marie-Louise Hindsberg
044 333 5455, hindsbe@gmail.com

Anne Kangas
040 588 4496, annekangas68@gmail.com

Hannele Lehtonen
050 593 7744, hannele.lehtonen@pp1.inet.fi

Susanna Leikkari
050 594 5457, susanna.leikkari@gmail.com

Vesa Mäntymäki
040 963 9570, vesa.mantymaki@gmail.com

Janne Rätty
050 359 2486, janne.ratty@aalto.fi

Jenni Somervalli
0400 502 802, jenni.somervalli@kolumbus.fi

Maija Tahvanainen (rah.hoit)
040 594 4150, maijatahvanainen044@gmail.com

Markus Äijänen
040 559 5595, markus.aijanen@gmail.com

www.lintuvaara.fi
Facebook > Lintuvaaralaiset

Puheenjohtajan palsta

Leena Renko-Julin on omakotiyhdistyksen puheenjohtaja. Perheen koirat Sani ja Sepi istuivat kiltisti poseeraamaan puheenjohtajan määräyksestä.

Lintunen, kevät 2022

Tarjotaan ja saadaan apua

NÄIN NE PÄIVÄT kääntyvät hitaasti mutta varmasti kevättä kohti. Tällä hetkellä ulkona sataa yhtä aikaa lunta, vettä ja rakeita, eli joku niistä elementeistä tietää varmasti jotain hyvää. Sitten kun taas tällä kelillä menee ulos, mieleen ei tule yhtään hyvää ajatusta, päinvastoin. Joka puolella on äärimmäisen liukasta ja pitää pienillä hiiren askelilla edetä, etteivät lumi ja jää pääse syleilemään kulkijaa. Hyvällä tuurilla kaatuessa menettää ainoastaan ylpeytensä mutta huonolla tuurilla pääsee lisäkuormittamaan jo ennestään pulassa olevaa terveydenhuoltoa.

Terveydenhuollosta ja hoitajien pyyteettömästä halusta auttaa toista, ei voi olla kuin yhtä mieltä. He tekevät aivan mielellänsä työtä ja liian harvoin saavat heille kuuluvaa positiivista palautetta.

Yksi tapaus positiivisen palautteen saamattomuudesta tuli eteeni muutama viikko sitten. Olin raitiovaunussa menossa kohti Helsinkiä, kun yhdeltä pysäkiltä kyytiin nousi erittäin iäkäs pariskunta. Mies tuki oletettua vaimoaan sisälle päässä ja sitten kun raitiovaunu lähti liikkeelle rouva ei päässytkään istumaan penkille asti vaan jäi roikkumaan puolittain käytävän ja penkin väliin. Miehellä ei riittänyt voimaa nostaa rouvaa ylös ja hän käski koväänisesti rouvaa nousemaan ylös. Lähellä oleva nuori nainen kysyi nästisti voisiko hän auttaa? Siihen tämä vaimoan komentava ”herrasmies” tivasi, että ”älä puutu toisten asioihin”.

Tilanne ei tousta parantunut ja nuori neiti siirtyi pyytämään ympärillä olevilta ihmisiltä apua, jotta rouva saataisiin takaisin istumaan. Tämä ”herrasmies” puhui rumasti ympärillä oleville ihmisille, kuinka ihmiset eivät saa olla rauhassa ja kuinka toiset ihmiset puuttuvat turhaan toistensa tekemiseen... tästä seurasi jättävä hiljaisuus. Nuori nainen oli häpeissään, mutta koko vaunun sympatiat olivat hänen puolella.

Kun ystävällisesti tarjoaa apuaan ja saa vastaan haukkumiset, loppuu pian halu auttaa vaikka kanssaihminen apua tarvitsisikin. Ehkä tarinan herralla oli ollut viime aikoina rankkaa. Mutta vaikka itsellä olisi kuinka huono hetki, olisi ihanaa että osaisimme erottaa vilpittömän avun tarjoamisen ja ottaisimme sen ilolla vastaan. Ei se ole keneltäkään pois jos ottaa toiselta apua vastaan.

Hyvistä toista seuraa hyvää! Pidetään mielet positiivisina ja silmät avoimina mahdollisia hyviä kohtaamisia varten. Ne kannattaa elämässä eteenpäin.

Hyvää kevättä kaikille ja koittakaa jaksaa suurien lumikuormien kanssa, kohta helpottaa.

Lennu

Lintuvaaran omakotiyhdistyksen jäsenyyden edut

LINTUVAARAN OMAKOTIYHDISTYS ry (OKY) on ollut Suomen Omakotiliiton jäsenenä monia vuosia. Suomen Omakotiliitto on alansa ainoa valtakunnallinen pientaloasukkaiden ja vapaa-ajan asukkaiden edunvalvonta- ja palvelujärjestö, joka edistää pientalovaltaista elämänmuotoa.

Lintuvaaran omakotiyhdistys pyrkii vaikuttamaan edunvalvojana oman alueensa kehittämiseen. Ehkä monelle on kuitenkin hieman hämää, että OKY:n jäsenyydellä olisi saatavilla myös erilaisia etuja. Lintuvaaran OKY:n jäsenenä – meitä on jo yli 350 jäsentä – saat mm. rahanarvoisia etuja joistakin palveluista ja tuotteista, neuvontaa, verkkokoulutuksia sekä edunvalvontaa. Lintuvaaran OKY:n jäsenmaksun 25 euroa vuodessa voit saada takaisin hyödyntämällä joko yhdistyksen omia tai eri yhteistyökumppaneiden etuja.

Lintuvaaran omakotiyhdistyksen omat jäsenedut

OKY julkaisee 2-4 krt vuodessa alueen Lintunen-tiedotuslehteä, joka jaetaan alueen kiinteistöjen postilaatikoihin jäsenyydestä riippumatta. Lehti toimii alueen yrittäjille myös tiedotus- ja markkinointimediana. OKY:llä on ollut useana vuonna palkattuna vain jäseniä edullisesti palveleva omakotitalkkari. Vuodelle 2022 haemme jälleen sopivaa talkkaria. Talkkarin palkkaamiseensaamme apua ja tukea Suomen Omakotiliitolta.

Jäsenetuhintaan vuokrattavia laitteita

- Telttakatokset (2 kpl)
- Oksasilppuri
- Nurmikon ilmaaja/sammaleen poistaja
- Pensasleikkuri

Telttavuokraus:
leena.renko@kolumbus.fi, puh. 050 585 8672

Oksasilppurin, nurmikon ilmaajan ja pensasleikkurin vuokraus:
vesa.mantymaki@gmail.com, puh. 040 963 9570

Lisätietoja Facebook-sivuiltamme
www.facebook.com/lintuvaaralaiset
(huom. sivujen katselu ei vaadi kirjautumista Facebookiin).

Lähialueemme palveluntarjoajista alennuksia myöntävät jäsenille mm nämä yritykset:

- Lintumetsän kukkakauppa -10%.
- Taimimaa -10% taimista, ei kesäkuukista.

Suomen Omakotiliiton jäsenyydestä seuraavat edut

Alle on kerätty yhteenvedoksi yleisimmät käytetyt jäsenedut. Tarkemmat tiedot kaikista eduista löytyy tietoa nettisivuilta www.omakotiliitto.fi/jasenelle.

Neuvontaa

Jäsenet saavat veloituksetta laki-, rakennus-, energia-, jätevesi sekä pihasuunnittelu- ja puutarhaneuvontaa (www.omakotiliitto.fi/jasenelle/neuvonta). Neuvontanumeron ja palveluajat löydät jäsensivuilta tai Omakotilehdestä. Neuvonnasta ei peritä erillistä maksua, mutta jäsen joutuu kuitenkin maksamaan omat puhelumaksunsa. Osa neuvontapalveluista on saatavilla myös Omakotiliiton sivuilla olevalla sähköisellä lomakkeella ilman kustannuksia. Esimerkkeinä neuvonnasta voisi olla, mitä kannattaa tehdä ja mitä tulee ottaa huomioon kun naapurin suuri vaahtera varistaa kaikki lehtensä pihallesi, mutta naapuri ei suostu kaatamaan puuta, kylpyhuoneeseesi on ilmestynyt outo jonkin aikaa kestänyt haju, omenapuuhan on tullut valkoista harsoa, tulevan remontin yhteydessä haluat vaihtaa lämmitysjärjestelmän ja täydentää sitä aurinkoenergialla mietit, miten ja missä suhteessa asunto-osakeyhtiön putkiremontti tulee rahoittaa osakkaiden kesken

Huoltokirja

Jäsenet saavat veloituksetta paperisen huoltokirjan tai voivat tehdä omalle kiinteistölleen maksuttoman sähköisen huoltokirjan omilla jäsentunnuksilla (www.omakotiliitto.fi/jasenelle/huoltokirja).

- Etuja ja alennuksia** ks. tarkemmin Omakotiliiton nettisivuilta
- DNA Koti 5G -liittymän asennuksesta alennus (mainos takakannessa)
 - Alennuksia erilaisista remonttipalveluista
 - Alennukset Cramolta vuokralaitteista
 - St1 käteisalennusta polttoaineista
 - RTV:n myymälöistä alennusta 10–35 % ja tarjoustuotteistakin aina -5 %
 - Kotipuutarha-lehdestä alennusta
 - Viherlandiasta alennusta normaalihintaisista tuotteista -10 %
 - Kevätmessuille 7.-10.4.2022 jäsenkortilla kaksi yhden hinnalla

Omakotilehti

Jäsenenä saat neljä kertaa vuodessa kotiisi Omakotilehden, jossa on tarpeellista asiaa asumisesta, remontoinnista ja pihanhoidosta.

Miten voi liittyä Lintuvaaran omakotiyhdistykseen?

Helpoimmin liittyminen käy lomakkeella Suomen Omakotiliiton nettisivuilta (liity.omakotiliitto.fi). Yhdistykseksi tulee valita Lintuvaaran omakotiyhdistys. Joissakin Lintunen-lehdissä on myös paperinen liittymislomake. Suomen omakotiliitto laskuttaa vuosijäsenmaksun Lintuvaaran OKY:n puolesta (ollut 25€/vuosi).

Tervetuloa mukaan myös uudet jäsenet!

Lintuvaaran teiden talvikunnossapito ei toimi!

Omakotiyhdistys vaatii Espoon kaupungilta kunnossapidon resurssoinnin parantamista vastaamaan alueen katujen kunnossapito-luokkien mukaisia vasteaikoja.

LINTUVAARAN OMAKOTIYHDISTYS ry:n hallitus käsitteli kokouksessaan 16.2.2022 alueen katujen ja jalankulkuteiden talvikunnossapitoa. Asiasta on käynyt vilkas keskustelu myös alueen sosiaalisen median ryhmissä. Huolta on esitetty mm. pelastustoimen kyvystä hoitaa tehtäviään alueella. Omakotiyhdistys vaatii, että kulkuväylien talvikunnossapitoa parannetaan. Esimerkiksi alueen naapureissa Vantaan Hämevaarassa ja Helsingin Konalassa kunnossapito on selkeästi paremmalla tolalla.

Kunnossapidon laiminlyönti on korostunut vuoden 2022 alusta lähtien ja Espoon kaupungin palautekanavan kautta saadut vastaukset syistä ovat ristiriitaisia. Välillä syynä on henkilöstöpula ja välillä välinerikot. Keskustelut lumenaurauskoneen kuljettajan kanssa ovat tuoneet ilmi, että Lintuvaaran aluetta ilmeisesti auraa ja hiekottaa vain yksi aurakalusto. Palautteissa on myös vedottu siihen, että omakotiasujat kasaavat kiinteistöjensä alueen lunta kadunvarteen. Tämä ei kuitenkaan ole oikeasti lumihaasteen syy. Sitä toki jossakin määrin voi tapahtua lähinnä uudempien kiinteistöjen osalta, joissa Espoon rakennusvalvonta ei ole lupakäsittelyssään vaatinut kiinteistöjen tontilta riittävää tilaa lumikasoiille.

Kunnossapidolle olennaista olisi, että ensin poistettaisiin lumi ja sitten hoidettaisiin liukkaudentorjunta. Nyt on tehty siten, että hiekoituspeleli levitetään suoraan kadulle tai jalankulkutielle polanteen ja lumen päälle. Jalkakäytävät ja jalankulkutiet jätetään suurelta osin kokonaan auraamatta ja hiekoittamatta myös siellä, missä on alueen lasten koulutie Lintumetsän, Lintulaakson ja Lintuvaaran kouluihin.

Suojakelillä väylien päällä oleva auraamaton lumi ja jää sulavat mössöksi. Hulevesiviemärintien ritiläkaivojen päällä on jopa yli 20 cm jääkerros, jolloin vesi jää seisomaan kadulle. Väylät muuttuvat kulkukelvottomiksi jalankulkijoille, pyöräilijöille ja jopa autoilijoille. Alueella liikkuminen esim. lastenvaunuilla, rollaattorilla tai pyörätuolilla on käytännössä mahdotonta. Usea pääseeekin omalle pihalleen enää maastoautolla.

Kunnossapidon laiminlyönnit ovat johtaneet siihen, että yritetään luonnollisesti löytää paras väylä kulkea esim. jalan. Se johtaa vaaratilanteisiin esim. kun kävelijöitä – myös lapsia – on ajoradalla. Kunnossapidon laiminlyönnit ovat myös johtaneet liukastumisonnettomuuksiin, joista kaupunki on osaltaan vastuussa.

Omakotiyhdistys vaatii Espoon kaupungilta kunnossapidon resurssoinnin parantamista vastaamaan alueen katujen kunnossapito-luokkien mukaisia vasteaikoja. Kunnossapito rajoittuu valitettavasti nyt vain alueen pääväyliin, mutta ei välttämättä edes niiden jalkakäytävien. Se voidaan varmasti toteuttaa käyttämällä tarpeen mukaan alihankintaa omien resurssien täydentäjänä.

Lintuvaaran omakotiyhdistys odottaa Espoon kaupungilta viipymättä palautetta, miten haaste saadaan korjattua alueen kiinteistöjen omistajia tyydyttävään tilaan. Siihen kiinteistöjen omistajilla on kiinteistöverojen maksajana oikeutus. Kaupungilla pitäisi olla valmius varautumalla hoitaa velvoitteitaan riippumatta siitä, onko talvi lumeton vai runsasluminen. •

Jukka Karhula

Puheenjohtaja 2013 – 2018

Esittelyssä tuttu kasvo Lintuvaarasta. Lasten puolesta Lintulaakson koulun rehtorina ja Lintuvaaran puolesta omakotiyhdistyksen puheenjohtajana.

Mistä lähtien olet asunut Lintuvaarassa?

Olen asunut Lintuvaarassa vuodesta 1984. Lapsemme ovat kasvanut täällä ja jo lähteneet omille teilleen. He ja lastenlapset viihtyvät silti edelleen täällä.

Miten Lintuvaara on muuttunut vuodesta 1984?

Muutoksia on ollut paljon. Taloja on tullut paljon lisää ja entisissäkin asumuksissa on tapahtunut sukupolven vaihdoksia, useitakin. Kun muutimme Jääskeläntielle, keskeinen osa Lintuvaaraa oli 1½-kerroksisten talojen säilyttämiseksi kokeilualueutta, jolle uudetkin talot sai rakentaa vain 1½-kerroksisiksi.

Alueella oli vain yksi koulu ja päiväkotit – Lintuvaaran koulu ja Lintuvaaran päiväkoti.

Nykyisen Uutun kohdalla oli Paulakosken kauppa. Nykyisissä Rakennus-vireen tiloissa oli sekä pankki että rautakauppa. Toinen päivittäistavarakauppa Elanto oli parakissa Lintuvaarantiellä, nykyisen Lintumetsänpihan eteläpuolella. Posti oli nykyisen kukkakaupan paikalla ja sen vieressä oli kioski. Lintuvaarantien ja nykyisen Pikku-linnun reitin risteyksessä oli vielä Kino Luxin elokuvateatterirakennus, jossa tosin elokuvat olivat loppuneet ja siinä toimi lasiliike.

Linnuntietä ja Lintulaakson tietä ei ollut, vaan kaikki liikenne kulki Lintuvaaran tietä Leppävaaran suuntaan. Tien varsi oli täynnä vanhoja huviloita ja omakotitaloja, mukana muutama vanha puukerrostalo. Ne on nyt korvattu tehokkaammalla rakentamisella. Leppävaaraan mentiin Harakantien kautta, Lintuvaarantien Leppävaaran puoleinen osuus rakennettiin hieman myöhemmin. Jalankulkijat liikkuvat Leppävaaraan pienempiä katuja pitkin tai Lintuvaaran tien länsipuolella ollutta nykyistäkin kapeampaa jalkakäytävää pitkin.

Mikä on Lintuvaarassa parasta?

Minusta Lintuvaarassa on parasta vihreys ja se, että palvelut ovat edelleen aika lähellä.

Millaisten asioiden parissa työskentelit omakotiyhdistyksessä?

Vanhoja hyviä toimintamuotoja jatkettiin – Lintusen julkaisemista, siivoustalkoita. Omakotitalkkaritoiminta laitettiin alkuun. Kokeiltiin Jättipalsamin hävittämistä ja pyrittiin herättelemään asiassa myös Espoon ja Vantaan virkamiehiä sekä Hämevaarassa että Leppävaarassa. Jaettiin informaatiota asukkaille pihojensa suojelemiseksi jättipalsamilta. Kanien ja rottien torjuntaan kiinnitettiin huomiota.

Olimme vaatimassa nopeusnäyttöä koulujen kohdalle. Otettiin kantaa alueen katuverkon kuntoon ja kunnostustarpeisiin. Kevyen liikenteen yhteyksiin vaadittiin kaupungin toimenpiteitä. Osa yhteyksistä on toteutunut, osa jumittaa edelleen. Vaadittiin asukkaiden vieraita varten pysäköintipaikkoja, osin menestyksellä, osin ilman menestystä. Pohjoisen Lintuvaaran kunnostaminen ei varmaankaan olisi toteu-

Kun korona hellittää, voisi koettaa innostaa Lintuvaaran eri kulmakuntien ihmisiä kohtaamaan toisiaan.

tunut ilman yhdistyksen ja aktiivisten asukkaiden yhteistä ponnistusta. Yhdistys ilmaisi myönteisen kantansa Lintuvaaran länsipuolelle suunnitellusta siirtolapuutarhasta. Lähimmät asukkaat vastustivat hanketta ja siitä toteutuukin nyt vain Rastaalan puoleinen osuus.

Jo perinteeksi muodostunut Jouluvire-tapahtuma käynnistettiin. Järjestettiin myös kompostointiin ja puun puhtaampaan polttamiseen liittyviä koulutusiltoja. Vuokrasimme juhlakatoksia ja oksasilppuria.

Alueen asukkaat ja osa hallituksen jäsenistä teki ison työn valokuituyhteyksien rakentamiseksi alueelle. Olemme hankkineet jäsenillemme alennuksia erilaisiin palveluihin. Otettiin kantaa parempien julkisen liikenteen yhteyksien parantamiseksi, sitä työtä on syytä edelleen jatkaa. Yhdistykselle perustettiin nettisivut ja Facebook-ryhmä. Tehtiin tiivistä yhteistyötä asukasaktiivien perustaman Lintuvaaran väki -ryhmän kanssa.

Mikä oli mielestäsi oman kautesi paras saavutus?

Lintuvaarassa, missä nykyisin on koulujen ja päiväkotien lisäksi aika vähän kohtaamisia toisten asukkaiden kanssa, on tärkeää olla sellaista, mikä yhdistää ja jakaa arjen asioita – oma yhdistys.

Erityisesti nyt koronaoloissa hyvät valokuituyhteydet ovat olleet tärkeitä. Ne ovat parantaneet myös mobiiliyhteyksiä hyödyntävien elämän laatua, kun osa ruuhkasta on purkautunut kiinteisiin yhteyksiin.

Teiden kunnostuksen nopeuttaminen ja kunnallistekniikan uusimisen mahdollistaminen on ollut merkittävää.

Terveisesi nykyiselle omakotiyhdistyksen hallitukselle?

Haluan kiittää heitä siitä, että he käyttävät energiaansa koko alueen asioiden hoitoon. Ehkä yhä enemmän kannattaisi tarttua aktiivisten ihmisten aloitteellisuuteen ja saada yhteistyöstä enemmän voimaa tärkeiden asioiden ajamiseen. Kun korona hellittää, voisi ehkä koettaa innostaa Lintuvaaran eri kulmakuntien ihmisiä kohtaamaan toisiaan edes kerran niin, että olisi helpompi tutustua lähellä asuviin. Joillakin kaduilla tällaista aktivismia on ollutkin. Olisi myös tärkeää, että alueen yhdistyksessä ojennettaisiin käsi myös alueen kerrostalojen asukkaille.

Yhdistys voisi ottaa kantaa myös katujen talvikunnossapitoon. Kaupunki juustohöylää kaikista kustannuksista aivan kuin olisi pula-aika. On tärkeä ristiriita nykyisen hyvinvoinnin ja palveluiden resursoinnin välillä. Yksi tähän liittyvä asia ovat lasten heikentyneet luistelumahdollisuudet. On parannettu jalkapallo-olosuhteita kestonurmikenttiä lisäämällä eikä niille enää voi ajaa jäädytyskuorma-autoilla. Espoo ei raaski palkata työntekijää jäädyttämään kenttiä letkulla. Samaan aikaan Espoo maksaa sakkomaksua niistä työttömistä, joita ei ole onnistuttu työllistämään. •

Lintuvaaran kyläjuhlaperinne alkaa! Lintuvaara-päivää vietetään elokuussa

Lintuvaara on saamassa oman kaupunginosajuhlansa ensi kesänä. Ensimmäistä Lintuvaara-päivää vietetään sunnuntaina 21.8.2022 ja sen teema on Lasten kaupunki. Juhlapaikkana toimii Rakennusvireen kenttä ja sen lähiympäristö.

USEAT KAUPUNGINOSAT pääkaupunkiseudulla viettävät erilaisia kesäisiä kyläjuhlia. Ajattelimme, että myös Lintuvaara ansaitsee oman päivänsä, kertoo Lintuvaara-päivän talkoolaisporukan vetäjä Sonja Kosunen.

Ensimmäisen Lintuvaara-päivän suunnittelu on parhaillaan käynnissä. Suunnitelma sisältää tässä vaiheessa ainakin ohjelmaa erityisesti Lintuvaaran ja lähialueen lapsille sekä katukirppiksen.

Näinä erikoisina aikoina lapset ja lapsiperheet ovat kärsineet maailman tilanteesta monin tavoin. Lastenkulttuuritapahtumia on peruttu ja harrastukset ovat olleet tauolla. Tämän vuoden teemassa on tarkoitus nostaa esiin sitä, että myös lapset ovat kaupunkilaisia, joilla on oikeus omaan kaupunkitilaan ja -kulttuuriin, Kosunen kertoo ensimmäisen Lintuvaara-päivän teemasta.

Lintuvaara-päivällä on vuosittain vaihtuva teema. Tämän vuoden ohjelmassa on lastenmusiikkiorkesterin konsertti, satutuokioita suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi, sekä askartelua. Ohessa järjestetään Lintuvaaran asukkaiden katukirpputori. Tapahtuma on uskonnollisesti

ja poliittisesti sitoutumaton, syrjimätön ja esteetön. Sitä tukee Espoon kaupunki KulttuuriEspoo-avustuksella.

Olemme keränneet porukkaa talkoohengessä tekemään tätä tapahtumaa. Olemme siis ryhmä naapureita, ei sen kummempaa. Lintuvaaran omakotiyhdistys on ollut mukana tapahtuman suunnittelussa alusta saakka. Alueen kouluja, päiväkoteja ja yrittäjiä on tarkoitus saada mukaan päivän järjestämiseen ja toki myös osallistujiksi. Henki on ollut hirmuisen hyvä, Kosunen iloitsee.

Jos olet innostunut osallistumaan Lintuvaara-päivän järjestämiseen tai olet kiinnostunut kartuttamaan koululuokan tai päiväkotiryhmän retkikassaa myyntipöydällä tapahtumassa, niin ole rohkeasti yhteydessä talkoolaisporukkaan. Talkoolaisille voit laittaa viestiä osoitteeseen lintuvaarapaiva@gmail.com.

Tapahtuman tarkemmasta aikataulusta ja katukirpputorista kerromme lähempänä tapahtumaa muun muassa Lintuvaaran Facebook-ryhmissä. •

Lintuvaara-päivä:

LASTEN KAUPUNKI
21.8.2022

Rakennusvireen parkkipaikka, Lintuvaarantie 55

LASTENMUSIIKKIORKESTERI
SATUTUOKIOITA
KATUKIRPPIS

Tapahtumaan
on vapaa pääsy!

Tapahtuma järjestetään yhteistyössä Lintuvaaran omakotiyhdistyksen kanssa. Tapahtuman tuoreita kuulumisia voi seurata mm. Facebookin Lintuvaaralaiset-ryhmässä.

**Kulttuuri
Espoo**

Arja Pesola

Ilolla olemme seuranneet Arjan vuodenaikojen mukaan vaihtuvia pihakoristeluja. Arja kertoo itse harrastuksestaan.

OLI ILOINEN YLLÄTYS, kun minut valittiin vuoden Lintuvaaralaiseksi. Oli mukava todeta, että monet tykkäävät rönsyilevästä puutarha- ja koristeluharrastuksestani.

Olen eläkkeellä oleva tietoliikenneinsinööri. Työurani tein pääosin nykyisen Nokian verkkopuolella ja Telen kansainvälisissä palveluissa.

Lintuvaaraan muutimme vuonna 1984 rakennuttamaamme omakotitaloon. Osoite oli silloin Viserrystie 20. Olemme viihtyneet täällä erittäin hyvin. Alue on muuttunut paljon muuttomme jälkeen; asuin-kanta on uudistunut, tiejärjestelyt ovat muuttuneet, Alepa on korvannut Paulakosken kaupan jne.

Puutarhanhoito on pääharrastukseni. Olen innokas kasvien keräilijä ja haluan kokeilla kaikenlaisia erikoisuuksia. Pihallamme kasvaa mm. sypressejä, hemlokkeja, viiniköynnöksiä, päärynöitä, persikoita, aprikoosia ja valkomulperia.

Leppävaaran suuralueella järjestettiin vuonna 1997 pihakilpailu. Joku ohikulkija ilmoitti silloin mieheni luvalla pihamme kilpailuun. Voitimme silloin kisan ja nyt olemme pielessä komeilee Pihamestari 1997 laatta. Tuomariston yksi valintaperuste oli silloin kasvien moninaisuus.

Meillä on mökki pienessä kalliosaaressa Savossa. Sinne keräilen kalliokasveja. Mantereella olevan parkkipaikkamme ympärille keräilen erilaisia puun taimia.

2000-luvun alussa Lintuvaarassa tehtiin tiejärjestelyjä. Viserrystie katkaistiin tonttimme nurkalta ja tilalle rakennettiin uusi Lintukulma-katu. Osoitteemme muuttui Lintukulma 6:ksi. Espoo oli jo aikaisemmin ottanut tontistamme n 100 m2 tiealueeksi. Espoolla ei ollut tarkempia suunnitelmia tuolle tiealueelle. Niinpä ehdotin, että Espoo rakentaisi tonttimme kulmaan kivetyksen tasaamaan korkeuseroja. Minä lupasin hankkia siihen kasvit ja hoitaa niitä. Espoo suostui ehdotukseeni ja niin sain tiealueen takaisin käyttööni. Espoon suunnitelmien mukaan Töyhtötaientien puoleiselle tiealueella rakennetaan tulevaisuudessa hulevesijärjestelmät. Nurkallamme on tehty jo mitauksia, mutta toteutusaikataulusta ei ole tietoa.

PIHANKORISTELUHARRASTUKSENI alkoi sen jälkeen kun Lintukulma rakennettiin. Täällä asui silloin pari ihanaa pikkutyttöä joita halusin ilahduttaa. Laitoin silloin tonttimme nurkalle muutamia koriste-esineitä, muistaakseni sammakoita. Tytöt tulivat niitä kotimatkaltaan katsomaan. Sammakot saivat nimet ja niille juteltiin. Lopuksi sanottiin ”heippa”. Oli ihana nähdä miten lapset osaavat unohtaa murheensa ja heittäytyä sadun maailmaan. Nautin siitä, että voin ilahduttaa ja yllättää muita.

Alkuun koristeita varastettiin jonkin verran. Sitten keksin, että kirjoitan koristeisiin näkyvälle paikalle vedenpitävällä tussilla osoitteemme. Jos jokin vie koristeet niin muistaa ainakin mistä otti ne.

Sammakot saivat nimet ja niille juteltiin. Lopuksi sanottiin ”heippa”. Oli ihana nähdä miten lapset osaavat unohtaa murheensa ja heittäytyä sadun maailmaan. Nautin siitä, että voin ilahduttaa ja yllättää muita.

Sidon myös koristeet rautalangalla kiinni. Tämä on myös tuulen ja eläimien vuoksi tarpeellista. Nyt koristeet ovat saaneet olla paikollaan ja olen alkanut keräilemään koristeita samalla lailla kuin kasveja. Kiertelen kauppoja ja katselen mitä siellä on tarjolla. Sesongin jälkeen niistä löytyy usein pienellä rahalla kaikkea kivaa. Kauppakierroksiini kuuluu mm puutarhamyymälät, kukkakaupat, Prisma, Bauhaus, Tokmanni ja Rusta.

Koristeita minulle on kertynyt vuosien varrella käyttöullakollemme melko paljon. Vanhimmat koristeet ovat yli 50 vuotta vanhoja. Ulkona säiden armoilla olevat koristeet vaativat aika paljon kunnostusta. Kerran kun olin heittämässä vanhoja pihatonttuja roskikseen paikalle tuli mummo lapsenlapsensa kanssa ja sanoi ettei tonttuja saa heittää pois. Hänen lapsenlapsensa lähtee ulos vain tonttuja katsomaan. Niinpä kaivoin pensselit esiin ja maalasin tontut. Näin ne saivat hieman lisääikää.

Puutarhaharrastukseni tuottaa minulle paljon iloa ja pitää kuntoani yllä. Siinä tulee oltua monta tuntia ulkona. Monesti juttelen ohikulkijoiden kanssa. En aina muista kenen kanssa olen jutellut, joten alkää loukkaantuko jos en ole seuraavalla kerralla tuntevinani. On mukavaa, jos voin ilahduttaa toisia. Kerran jokin ohikulkija sanoi, että liikutan ihmisiä, kun he tulevat katsomaan mitä kulmiltamme löytyy. •

Tontilla ollut vanhaa tammea suojattiin koko talon rakennuksen ajan, eikä maata nostettu puun ympäriltä arboristin ohjeen mukaan.

Tammi voi hyvin ja Mikaman perhe saa nauttia suuren puun kauneudesta.

Lintuvaara on vanha asuinalue, jossa puut ovat ehtineet kasvaa suuriksi. Suojellaan niitä jatkossakin vaikka rakentaminen lisääntyy. Puut tuovat varjoa auringolta ja imevät tehokkaasti hulevesiä maaperästä.

Puut, juuret ja rakentaminen Lintuvaarassa

LINTUVAARASSA KUTEN MUUALLAKIN pääkaupunkiseudulla on paljon joko uudisrakentamista tai täydennysrakentamista. Uudisrakentamisen yhteydessä on valitettavasti tapana tyhjentää koko tontti kasvilisuudesta ja hyödyntää kaikki tila rakentamiselle. Täydennysrakentamisen yhteydessä tontilla voi olla jo ennestään rakennuskantaa, jolloin niin muu asutus kuin kasvillisuus tulee ottaa huomioon. Rakennusyhtiöillä tai rakennuttajalla ei aina ole tietämystä tai edes kiinnostusta miettiä puiden hyvinvointia rakennusvaiheessa.

Sarianne Tikkanen osti talonsa Nostoväentieltä vuonna 2013. Talo oli peruskorjattu jo 2009 ja sen yhteydessä pihamaata oli korotettu niin, että kahden ison vaahteran juuret oli peitetty uudella maa-aineksellä. Vaahteroiden kunto huolestutti uusia asukkaita ja he ottivat yhteyttä kaupungin arboristiin, joka totesi, että vaahterat ovat herkkiä maa-aineksen lisäämiselle niiden juurien päälle sekä rungon osittaisellekin peittämiselle. Puut voivat reagoida muutoksiin vielä viidenkin vuoden viiveellä ja pahimmassa tapauksessa ne voivat lopulta kuolla. Tarvitaan hyvää onnea, että vaahterat selviävät ilman vaurioita. Maa-aineksen pois siirtäminen ei kuulemma enää auttaisi, koska aikaa oli jo kulunut liian kauan. ”Onneksi kauniit vaahteramme selvisivät maanpinnan nostosta ja saamme edelleen nauttia niistä. Suosittelen kuitenkin olemaan hyvin hyvin tarkkana maansiirtojen vaikutuksista puihin. Puiden kasvu isoiksi ja näyttäväiksi kestää vuosikymmeniä. Siinä voisi tulla odottavan aika pitkäksi.” pohtii Sarianne ääneen.

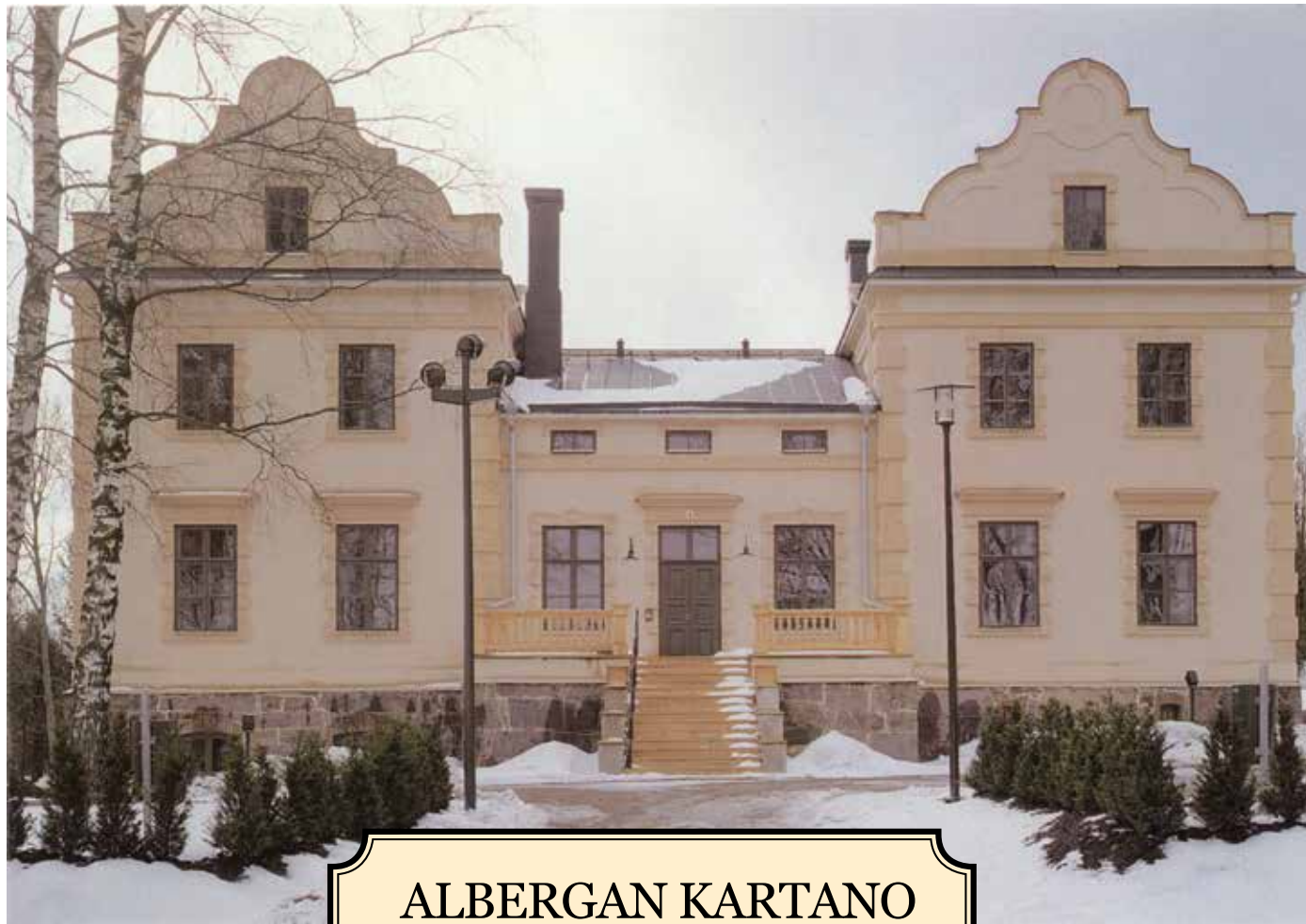
Kun tontilla on vanhoja puita, niin tulisi muistaa, että jo pienen maa-aineksen siirto puun juurien päälle riittää tappamaan puun. Espoon kaupungin ympäristöasiantuntija Tia Lähteenmäki toteaa: ”Pääperiaate on, että puiden juuristoalue pitäisi jättää koskematta vähintään latvuksen leveydeltä, mikäli halutaan puiden säilyvän hengissä ja hyväkuntoisina pitkällä aikavälillä. Tämä koskee myös niin maastonleikkauksia kuin maantäyttöjäkin. Maantäytöissä lisäksi juuriston hapensaanti vaarantuu ja puu altistuu lahovaurioille. Erityisesti kuusi ja koivu kestävät huonosti maantäyttöä tyvellään. Maantäyttöä ei pitäisi siten tehdä latvuksen leveyttä lähemmäs runkoa. Jos tämä on pakollista, voi yrittää mm. jonkinlaisen suojarenkaan tai -muurin rakentamista mahdollisimman leveästi rungon ympärille ja ilmastointikerrosta, kuten soraa täytön alle latvuksen leveydeltä.”

UUSMÄEN PUOLELLA Camilla Mikama perheineen rakensi uuden talon. Tontilla oli paljon isoja puita ja ennen rakennusvaihetta kaupungin arboristi kävi määrittelemässä puiden kunnon. Valitettavasti moni puu oli huonokuntoinen, mutta pihassa oleva tammi sai jäädä ja rakennuttajan kanssa tehdyssä sopimuksessa määriteltiin, että tammea tulisi suojella läpi koko rakennusvaiheen. Maaperä puun ympäriltä pidettiin myös täysin muuttamattomana. Camilla toteaa, että olisi tärkeää, että puut säästettäisiin, koska ne ovat myös maisemallisesti tärkeitä.

Samalla on muistettava, että koko Lintuvaaran alueella on paljon hulevettä ja mitä enemmän puita sitä vähemmän vettä maastossa. Iso koivu esimerkiksi haihduttaa 500-1000 l/vuorokaudessa. Havupuut taas haihduttavat vähemmän.

Lintuvaara on luonnonläheinen asuinpaikka ja asukkaat ovat aina puolustaneet kiivaasti luonnon säilyttämistä. Camilla Mikama totesi, että puut ja luonto erottavat Lintuvaaran muista asuinalueista.

*Marie-Louise (Maiju) Hindsberg
Lintuvaaran OKY:n hallituksen jäsen*

ALBERGAN KARTANO 400 vuotta

Albergan kartano,
kuva Matti Huuhka,
Espoon kaupunginmuseo

TASAN NELJÄSATAA VUOTTA sitten 14.3.1622 Ruotsin kuningas Kustaa II Adolf lahjoitti palkkasoturi Johan Gyldenärille Suurhuopalahden talonpoikaistalon kahta lukuun ottamatta ”siitä uskollisesta palvelusta, jota meidän uskollinen palvelijamme meille ja valtakunnalle on suorittanut”. Läänitys oli kiitos Gyldenärin merkittävästä rahalahjoituksesta Ruotsin sotiin.

Parin vuoden kuluttua Gyldenär lainasi Ruotsin sotaponnistuksiin lisää ”käypää rahaa” ja sai lahjoitusrällssinsä perinnölliseksi omaisuudekseen. Saamistaan maista hän muodosti Albergan kartanon, joka laajeni vuosien mittaan käsittämään 22 taloa ja oli aikanaan yksi Espoon suurimmista kartanoista.

Lintuvaaran länsiosakin on syntynyt niille Albergan maille, jotka Lauri af Heurlin osti 1911 ja perusti niille Leppävaaran kartanon. Heurlin ehti 1930-luvun puoliväliin mennessä myydä noin sata palstaa nykyisen Lintuvaaran alueelta.

Sotilaiden Alberg

Ruotsi kohosi Itämeren suurvallaksi käymällä jatkuvia sotia Euroopassa ja maan armeija tarvitsi aina lisää miehiä ja rahaa. Ruotsin armeijassa oli 30-vuotisessa sodassa 70 000 miestä, joista 20 000 oli ruotsalaisia, toinen 20 000 suomalaisia ja loput 30 000 palkkasotureita ympäri Eurooppaa. Myös Johan Gyldenär oli palkkasoturi, luultavasti saksalainen tai espanjalainen, ja rikastunut jo nuorena sotatoimissaan. 30-vuotinen sota oli erittäin raaka, suomalaisiakin kuoli väestön määrään verrattuna kolme kertaa enemmän kuin talvi- ja jatkosodissa.

Gyldenär oli kuumaverinen mies, joka oli usein käräjillä omien alustalaistensa kanssa. Ei niin pientä erimielisyyttä tuntunut olevankaan, että hän ei olisi siitä saanut riitaa aikaiseksi. Hän oli sotilasarvoltaan majuri ja palveli Viipurissa ja Riiassa sekä loppuvuosina Susisaaren linnoituksen päällikkönä.

Johan Gyldenärin poika Arvid oli myös sotilas. Palattuaan Sak-

sasta kotiin hän joutui toteamaan, että Alberg oli ”suurelta osaltaan rappiolla, karja lähes kokonaan hävitetty ja kulutettu”. Arvid erosi sotapalvelusta ja laittoi Albergan uudelleen kuntoon tätinsä Kristina Hornin taloudellisella tuella. Säteriluetteloissa vuosilta 1675 ja 1683 Albergan todetaan olevan jo hyvässä kunnossa.

Mutta ei mennyt Arvidillakaan hyvin. Hänen aviovuoteensa oli muuttunut kylmäksi kuin jää ja välit lailliseen aviovaimoon olivat täysin poikki. Siihen maailman aikaan ei avioeroa voinut saada, sillä ”ihminen ei voinut erottaa sitä, minkä Jumala on yhdistänyt”. Niinpä Arvid Gyldenär päätti mieluummin lähteä sotimaan taas Saksaan. Hän ei enää palannut Albergaan ja kartano siirtyi hänen vävyllensä Stefan Knorringille.

Albergan loiston aika

Isonvihan aika 1713–1721 oli Albergan kartanolle tuhoisa. Venäläiset hävittivät niin rakennukset kuin viljelyksetkin. Kartanon omistaja vaihtui tiheään, kunnes vara-amiraali Carl Tersmeden osti kartanon 1752.

Tersmeden oli komennettu rakentamaan Viaporin ja sen saaristolavastoa Ehrenswardin kakkosmiehenä. Hänen asemansa Viaporissa tarjosi hyvän mahdollisuuden tehdä liiketoimia Albergan kartanolla. Tersmeden myi Albergan tammimetsät Viaporin telakalle, rahtasi kalkkia linnoitukseen ja kunnosti Ruukinrannan tillitehtaan sekä myi tiilet omalle työmaalleen Viaporiin.

Carl Tersmeden oli tottunut ylläiseen elämään. Hän rakennutti nykyisen ammattiopisto Omnian naapuriin uuden päärakennuksen ja sen eteen hienon muotopuutarhan, joka on nyt kunnostettu Vanhan-Albergan puutarhaksi. Täällä hän järjesti näyttäviä juhlia Viaporin upseereille ja säätyläisnaapureilleen. Tersmedenin ylläisen elämän ylläpito ja uhkapelit raunioittivat pian hänen taloutensa ja hän joutui luopumaan kartanosta jo 1765.

Marjatta Mäkynen Vanhan Albergan
pihalla äitienpäivänä 1959,
Heimlanderin sisarusten albumi,
Leppävaara-seura

Tanssiaiset Viaporissa,
Espoon kaupunginmuseo

Vakaa ja vauras

Tersmedenin jälkeen Albergan osti Christian von Zansen, joka oli myös Ruotsin armeijan palkkasoturi, arvoltaan everstiluutnantti. Von Zansenin suku piti Albergan kartanoa hallussaan 80 vuoden ajan. Siinä missä Tersmeden rakasti juhlia, von Zansenit arvostivat kohtuutta. Christian laajensi Albergan viljelyksiä ja perusti Ruukinrantaan myös fajanssitehtaan. Siellä valmistettiin saviastioita, ruukkuja ja muuta taloustavaraa Helsingin markkinoille.

Hänen poikansa majuri Fredrik von Zansen rakensi kartanolle uuden päärakennuksen, Tersmedenin aikuisen päärakennuksen viereen. Talo tunnettiin myöhemmin nimellä ”Vanha Alberg” ja se purettiin vasta 1950-luvulla ammattikoulun alta, josta tuli nykyinen Omnia. Majurin poika kasööri Fredrik von Zansen oli ensimmäinen siviili Albergan kartanon isäntänä. Myös hän velkaantui pahasti ja joutui panttaamaan kartanon, joka sitten myytiin maksamattomien velkojen vakuutena.

Sokerilinna

Töölön sokeritehtaan omistaja ja liikemies Feodor Kiseleff osti Albergan kartanon kesähuvilakseen 1855. Hän oli naimisissa Munkkiniemen kartanon tyttären Amalia Mattheisenin kanssa ja pariskunta oli lapseton. Kiseleffit viettivät kesäänsä Vanhassa Albergassa parinkymmenen vuoden ajan. He aloittivat nykyisen kartanon päärakennuksen rakentamisen vuonna 1873. Rakennuksen puutavarana on käytetty raakasokerilaatikoita, josta se sai lempinimen Sokerilinna.

Feodor Kiseleff kuoli Albergassa 1874, eikä ehtinyt nähdä päärakennusta valmiina, sillä se valmistui 1876. Amalian kuoltua kartano siirtyi hänen perijöilleen, jotka 1906 muodostivat kartanosta Oy Alberg Ab:n. Yhtiö myi kartanon maita huvilapalstoiksi.

Albergan kartano siirtyi eri vaiheiden jälkeen 1939 Helsingin kaupungille ja edelleen Espoon kaupungin omistukseen, mutta se on oma tarinansa. •

Markku Salmi

Artikkeli perustuu kirjoittajan Leppävaaran ytimessä -kirjassa julkaistun artikkelin ”Sotilaiden Alberg”. Albergan kartanon 400-vuotisjuhlia vietetään Sellon kirjastolla 14.3.2022 klo 18. Tilaisuuteen on vapaa pääsy.

Osta aito kirja Lepuskista!

Ole
Lepuskin
ytimessä!

Iskee suoraan nostalgian
ytimeen! Kirjaa myyvät
Sellon Suomalainen
kirjakauppa ja verkko-
kauppa www.booky.fi

Leppävaara-seura
www.lepuski.fi

Satokautta odotellessa

VIIME VUONNA ainoa satoa tuottava omenapuumme piti perinteisen, yleensä joka toinen vuosi tapahtuvan lepovuotensa. Satovuonna puu tuottaa 50 - 100 kg omenaa. Viime vuonna tuli muutama kilo ja nekin heikkolaatuisia. Hädin tuskin hieman hilloa saatiin. Naapuritontin viisi omenapuuta, nyt jo tuohon tuomittuja tulevien kahden uuden omakotitalon alta, ovat pitkäaikaisessa seurannassa kulkeneet kutakuinkin samaan työ- ja lepotahtiin kuin tuo meidän ainokaisemme. Ja aika paljolti sama ilmiö on näkynyt myös lähinaapuruston omenapuissa. Liekö kemiallista kommunikointia juuriston kautta. Tällaisen ilmiön tutkijat ovat maailmalla havainneet. Jopa satojen metrien päässä toisistaan olevat puut voivat kommunikoida keskenään.

Silloin kun niitä omenoita tulee huppeammin, siitä voi tulla ongelma. Mitä tehdä 100 kg:lle omenaa, tai useille sadoille kiloille, minkä nuo tuomion saaneet naapuritontin puut tapasivat hyvänä satovuonna tuottaa? Osasta voi tietysti tehdä hilloa ja mehua, nautiskella seuraavaan satoon asti aamupuurot omenahillolla ja omenatuorehulla. Mutta harvalla riittää kapasiteettia varastoida isompia määriä. Omenoita näyttääkin sitten satovuonna paljolti menevän komposteihin ja Sortiaseman biojätteeseen, tai mikä vielä pahempaa, osa jää rottien ruuaksi maahan. Muistan vielä elävästi tämän entisen naapurin tuskan, kun ne viisi isoa puuta pukkasivat satovuosina pihan täydeltä omenaa.

Ylijäämäomenat viiniksi

Ylijäämäomenat voi kohtuullisella vaivannäöllä jalostaa viiniksi. Meillä oli tuon entisen naapurin kanssa sellainen, edes lievästi tuota omenatulvaa helpottava käytäntö, että satovuonna menin sinne naapurin pihalle kahden säkin kanssa. Toiseen säkkiin poimin ne maahan

tippuneet omenat, jotka kelpuutin viinin valmistukseen, ja toiseen Sortiasemakelpoiset omenat. Naapurin omenat olivat sopivasti eri lajikkeita kuin meidän puumme omenat, joten niistä sai kivoja sekoituskokeiluja tuohon viininvalmistukseen.

Viinin valmistaminen ei ole rakettitiedettä. Rinnastaisin viinin valmistamisen kokkailuun ja leipomiseen. Kaikissa kolmessa käytössä olevien raaka-aineiden lisäksi vain oma mielikuvitus asettaa rajat. Kokeiltavaa, paranneltavaa ja viilaamista riittää loputtomiin. Viininvalmistus eroaa kokkailusta ja leipomisesta siinä, että tuloksia voi joutua odottamaan raaka-aineista riippuen vuoden tai useammankin

Suurin osa viinin valmistukseen tarvittavasta välineistöstä löytyy tavallisesta kotitaloudesta. Damesaani eli käymispullo lieenee se harvinaisin kapine, mutta niitäkin saa viinitarvikekaupoista tai tavaratilojen viinitarvikeosastoilta. Kokoja löytyy viidestä litrasta ylöspäin, eli kokeilut voi aloittaa hyvinkin pienillä määrillä. Perustarvikkeita, lämpömittari, lappo, viinihiivat, hiivaravinteet, viini- tai sitruunahappo, löytyy hyvin varustetun kaupan viinitarvikehellystä.

Kaupallisessa viininvalmistuksessa rikkikäsittely on yleistä, ellei sitten kyseessä ole luomuviini. Rikkikäsittelyllä pyritään ehkäisemään mikrobien toimintaa ja näin ollen lisäämään viinin säilyvyyttä. Niistä rikkijhdistejäämistä kertoo viinipullon kyljessä oleva varoitus ”sisältää sulfitteja”. Nämä rikkijäämät ovat yksi yleinen päänsäryn aiheuttaja. Joillekuille lasillinen viiniä riittää aiheuttamaan päänsäryn. Kokeilin noita rikityskäsittelyjä itsekkin joskus 80-luvun lopulla, mutta nyt jo vuosikymmeniä olen pyrkinyt tekemään viinit mahdollisimman luonnonmukaisesti.

Omenaviinin valmistus lyhyesti kuvattuna

Poimitaan omenat ja viedään ne mehuasemalle puristettavaksi. Pelkkä puristus riittää. Kohtalaisen lähellä on esimerkiksi itse käyttämäni Espoon tuoremehuasema. Viimeksi käydessä hinta oli 95 senttiä / omenakilo. Sadon laadusta ja omenalajikkeesta riippuen mehua on tullut 6 – 6,5 dl per omenakilo. Mehuasemilta voi ostaa mehuille kanisterit tai voi viedä omat astiat.

Sillä aikaa kun omenat ovat puristamolla, voidaan valmistella hiivaviljelmä. Joidenkin hiiva-annospussien kyljessä on ohjeet. Eli tyypillisesti: lämmitetään noin 1 dl vettä 30 – 35 asteeseen, sekoitetaan hiivapussin sisältö veteen, annetaan hiivan turvota parikymmentä minuuttia välillä sekoitellen, jotta hiiva pääsee haukaamaan happea ja kehittämään alkoholinsietokykyään, eli kykyä puskea käymisessä syntyneen alkoholin soluseinän läpi hiivasolun ulkopuolelle. Viinin käymisprosessissa syntyvä alkoholihihan on hiivan ulostetta. Hiivasolu ahmii sokeria ja päästelee sitten ulos tuota monien herkkua eli etyylialkoholia ja kaasupäästöinä hiilidioksidia.

Kun mehu saadaan puristamolta kotiin, mehun lämpötila on vuodenaikasta johtuen tyypillisesti liian alhainen käymisprosessin käynnistämiseen. Näin ollen mehu lämmitetään 20 – 25 asteeseen. Tässä vaiheessa mehu kannattaa siirtää, määrästä riippuen, kannelliseen saaviin tai ämpäriin. Sitten jo suurin piirtein samaan lämpötilaan jäähtynyt hiivaviljelmä sekoitetaan mehuun. Parin päivän kuluessa voidaan lisätä hiivaravinne.

Käymisessä syntyvä hiilidioksidi nostaa mehuun vielä puristuksen jäljiltä jääneet kiinteät ainekset pintaan. Ne on nyt helppo kuoria siivilällä pois. Sitten käymisprosessissa oleva mehu voidaan lapota damesaaniin. Omenamehun oma sokeri riittää tyypillisesti, omenista ja sadon laadusta riippuen, tuottamaan 5 ... 6+ tilavuusprosentin vahvuudelta alkoholia. Eli siideriä siitä saisi noilla eväillä. Mutta kun viiniä ollaan tekemässä, lisäsokeria tarvitaan. Karkeana nyrkkisääntönä voidaan pitää, että noin puolet lisätystä sokerista (sakaroosi) muuttuu käymisprosessissa alkoholiksi ja toinen puolisko

hiilidioksidiksi. Viimeiset sokerin lisäykset kannattaa tehdä todella pieninä erinä, ettei viini käymisen loputtua jää liian makeaksi. Jäämä-sokeria ei saa viinistä pois. Mutta jälkimakeuttaminen on aina mahdollista, jos viini sattuu jäämään liian kuivaksi.

Kun viiniä luomumaisesti tehdään, kannattaa pitää huoli siitä, ettei viinin alkoholipitoisuus jää liian alhaiseksi. Vaarana on viinin etikoituminen, lienee yleisin tapa saada kotiviini pilalle. Etikkahappobakteereja on kaikkialla ympäristössämme. Näin ollen niitä ajautuu myös sinne viiniin. Jos viini vielä pääsee haukaamaan happea kypsytyksen aikana ja viinin alkoholipitoisuus on siis liian alhainen, loppu-tulos on helposti pistävän etikkainen. Kohtalaisen turvallisena rajana on perinteisesti pidetty 12 ... 13 tilavuusprosenttia, mutta vielä vahvempi vielä turvallisempi, jos se hiiva vain jaksaa puksuttaa korkeampiin pitoisuuksiin.

Kun käyminen on päättynyt, poistetaan pohjasakka, tarkistetaan (maistamalla) ja tarvittaessa säädetään viinin happopitoisuus lisäämällä viinihappoa (tai sitruunahappoa) ja päästetään viini pitkille kauneusunille. Viini kirkastuu yleensä alle vuodessa ilman mitään kirkasteainekäsittelyä. Mutta maku ja aromit kehittyvät vielä vuosien kypsytyksessä. Jokaisen erän pullotus- ja juomavalmius kannattaa arvioida erikseen silloin tällöin tehtävällä haistelu- ja maistelutestillä. Tässä asiassa oma haju- ja makuaisti on paras ja tärkein mittari.

Loppusanat

Omenatulvan tuottaman tuskan alle ei kannata jäädä nääntymään. Pankaa omenat käymään viiniksi. Hyödyntäkää myös ne muut pihan ja puutarhan antimet. Jos kaikki ei mahdu omaan tuotantoon, ehkäpä naapurisi haluaa jakaa sadon kanssasi. •

Hyvää satokauden odottelua!

John

Puusta pulloon Tarvitaan intoa ja tarvikkeita!

- Damesaani eli käymispullo
- Lämpömittari
- Lappo
- Viinihiivat
- Hiivaravinteet
- Viini- tai sitruunahappo

SOLAR AGE
AURINKOVOIMALAT

AURINKOPANEELIT AVAJAISTARJOUKSELLA!

Olemme avanneet uuden toimipisteen Espooseen Kilon alueelle ja tarjoamme avajaistarjouksena kokonaan eurooppalaisen aurinkovoimala -pakettin **-500€** alennuksella listahinnoista. Asennamme aurinkovoimalamme aina avaimet käteen -periaatteella. Jos aurinkopaneelit kiinnostavat, tilaa ilmainen kartoitus jossa suunnittelemme aurinkovoimalan teidän tarpeisiinne.

SOITA - 040 5814040

www.solarage.fi

toimisto@solarage.fi

Tarjous voimassa 31.3.2022 asti

Aurinkopaneelit
Saksasta

-500€

Invertteri
Itävalasta

Miksi valita SOLAR AGE?

- Motiva -sertifioidut asentajat
- Luotettava kumppani -sertifikaatti
- Yli 22 000 aurinkopaneelia asennettuna
- Yli 1000 aurinkovoimalan asennuskokemus
- Fronius invertterin huoltoluvat Suomessa
- Panostus aina laadukkaissa ja uuden teknologian tuotteissa

HELSINGIN TEHOTORJUNTA OY

Tehokasta rottien ja hiirten sekä muurahaiset
sokeritoukat yms. Kevättorjunta

Tilaukset: kalevi.kauppinen@helsingintehotorjunta.fi

Puh. 0500430885

Ota rennosti, etätyöläinen! Verokorjaamon Veronalle®- palvelu louhii palautuksia puolestasi

Tiesitkö, että Lintuvaarassa
palautukset ovat olleet vähintään
500 € / hlö?

Veronalle-palvelussa Verokorjaamon ammattilaiset kaivavat todelliset vähennykset puolestasi. Lopputuloksena voit saada palautuksia jopa tuhansia euroja! Palvelu on riskitön, sillä maksat vain, jos saat itsekkin rahaa. Toimi jo tänään!

Lisätietoa ja maksuton kartoitus:
verokorjaamo.com

Vero
Korjaamo

Ilmalämpöpumppu on fiksu lämmittäjä ja viilentäjä

ILMALÄMPÖPUMPUN (ILP) oikeanlainen ja fiksu käyttö pienentää kodin muuta lämmitystarvetta ja lisää asumismukavuutta. Nykyaikaiset ilmalämpöpumput tuottavat kovillakin pakkasilla lämpöä tehokkaasti. Tarkista oman laitteen käyttöohjeesta, mikä on pumppusi lämmöntuoton pakkasraja. Tätä kovemmilla pakkasilla lämpöpumpun hyötysuhde heikkenee, eikä sitä ole järkevää käyttää enää lämmitykseen.

Kun laite talven pakkasilla sulattaa ulkoyksikköä, ulkoyksiköstä valuu huomattava määrä vettä ulkoyksikön alapuolelle, joka jäätyy yksikön alle. Jään poistossa tulee olla aina varovainen, että ulkoyksikkö tai siitä lähtevä putkisto ei vioitu.

Ilmalämpöpumppu lämmitykseen

Kun käytät ilmalämpöpumppua tukilämmitykseen, joka on erityisen järkevää sähkölämmitteisissä taloissa:

- Säädä lämpöpattereiden termostaatit muutamia asteita pienemmälle kuin lämpöpumpun asetusarvo - esimerkiksi pattereille +18 °C ja lämpöpumpulle +21 °C.
- Jos lisäksi poltat puuta tulisijassa, varmista ettei lämpöpumpun automaattinen viilennystoiminto ole päällä. Saatat vahingossa viilentää tulisijan lämmöt hukkaan, sillä automaattiasetus pyrkii pitämään lämpötilan mahdollisimman vakiona.

Muista myös huoltaa ilmalämpöpumppua riittävän usein. Likaiset suodattimet heikentävät pumpun suorituskykyä ja vaikuttavat sisäilman laatuun. Sisäyksikön karkeasuodattimet on hyvä imuroida tai muuten puhdistaa 1-2 kertaa kuukaudessa ja tarvittaessa vaihtaa laitteen valmistajan ohjeiden mukaisesti. Lisäksi ilmalämpöpumpun sisä- ja ulkoyksikkö saattaa joskus tarvita ammattilaisen tekemän

perusteellisemman puhdistuksen. Katso tarkemmat huolto- ja ylläpito-ohjeet kyseisen lämpöpumpun käyttöohjeesta. Pumpun toimivuus kannattaa testata hyvissä ajoin lämmityskauden vaihtuessa. Huolto-yritykset ovat hyvin ylityöllistettyjä kesäisin. Ilmalämpöpumpun normaali käyttöikä on oikein huollettuna 10-15 vuotta.

Ilmalämpöpumppu viilennykseen

Kun käytät ilmalämpöpumppua viilennykseen, on hyvä huomioida seuraavat asiat

- Varmista ilman esteetön kulku huonetiloissa, mutta sulje ulko-ovet ja ikkunat.
- Ilmalämpöpumppu poistaa tiloista lämpöä ja kosteutta, mutta huolimattomasti käytettynä saattaa yllättää kustannuksilla.
- Yleensä jo asteen tai parin viilennys riittää tekemään sisäilman miellyttäväksi, koska huoneilmasta poistuu samalla myös kosteutta.
- Tarkista ajoittain, että kondenssiveden johtaminen viemäriin tai ulos imeytettäväksi toimii suunnitellusti.

Hyvää keskustelua erilaisista lämpöpumpputyypeistä on osoitteessa lampopumput. info. Lisäksi uuden lämpöpumpun hankkijan kannattaa tutustua erilaisiin laitteisiin. Energiatietokannan kannalta on fiksua vertailla laitteiden SCOP-lukua tai energialuokkaa keskenään.

Lähteet:

Motivan kuluttajien energianeuvonta,
Omakotiliitto, Lämpöpumput-info

HIUS FM

Lintuvaarantie 46 -48

Puh. (09) 5414334

www.hiusfm.fi

Nyt myös nettiajanvaraus!

Lintunen

Lintuvaaran omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti

Mediakortti

Julkaisija
Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry
Puheenjohtaja Leena Julin
puh. 050 585 8672 • leena.renko@kolumbus.fi
www.omakotiliitto.fi/lintuvaara
Facebook: lintuvaaralaiset

Aineiston jättö, päätoimittaja
Anne Kangas
annekangas68@gmail.com

Leikki
2500 kpl Espoon Lintuvaaran alueella

Ilmestyminen
2-3 kertaa vuodessa

Lehden koko ja rakenne
Koko: 210 x 297, värisyys: 4/4
Galerie art silk 200 g, Stiffattu

Taitto
Minna Isokangas, Adventure Advertising Oy

Painopaikka Punamusta

Ilmoitushinnat

Takakansi 430 euroa Koko sivu 330 euroa 1/2 sivu 150 euroa 1/4 sivu 75 euroa

A4	175 x 262	175 x 130	85 x 262	85 x 130
----	-----------	-----------	----------	----------

Kesän jalkapalloleirit

Milloin?

6.-10.6. ja 13.-17.6.

Kenelle?

2020-2014-syntyneille

Missä?

LePa Areenalla ja
Leppävaaran urheilupuistossa

Hinta?

125 € / viikko

Tyttöjen oma leiriviikko

13.-17.6. (vko 24)

Lisätiedot ja ilmoittautuminen: leppavaaranpallo.com

LEPPÄVAARAN PALLO

Jalkapallokoulu 2015-2017-syntyneille

Kesän jalkapallokoulun toiminta alkaa
toukokuussa viikolla 18. Seikkailu
jalkapallon parissa aloitetaan usein
seuran järjestämässä jalkapallokoulussa.

Perhefutis on lapsen ja vanhemman yhteinen harrastus

Perhefutis alkaa toukokuussa viikolla 18.

Perhefutis on lapsen ja vanhemman
yhteinen, suosittu harrastus, jossa nautitaan
liikunnasta monipuolisesti ja turvallisesti.

Toiminta on yhteistä oppimista ja
oivaltamista kiireettömässä ilmapiirissä.

Perhefutista suositellaan 3-5 -vuotiaille
lapsille ja heidän vanhemmilleen.

Takuunopea netti kotiin Lintuvaarassa - DNA Koti 5G

**Hanki nyt helposti DNA Koti 5G -yhteys avaimet käteen -asennuksella!
DNA Koti 5G sisältää laitteet, liittymän ja asennuksen samassa paketissa.**

Takuunopea ja toimintavarma netti riittää kaikkeen, mihin sitä tarvitaankaan ja voit keskittyä olennaiseen. Oli se sitten yhteydenpito elämäsi tärkeimpiin ihmisiin, etätyöt kotitoimistolla, vauhdikas pelisessio kavereiden kesken tai perheen yhteinen sarjamaraton.

Omakotiliiton jäsenetuna nyt 105€ alennus asennuskustannuksesta!

*Jäsenetu on saatavissa vain DNA Pientalopalvelun kautta tehtyihin tilauksiin. Jäsenedun voi lunastaa vain uuden DNA Koti 5G -tilauksen yhteydessä. Etu lasketaan asennuksen normaalihinnasta.

Ota yhteyttä ja tilaa:

DNA Pientalopalvelu | 0800 393 393 (Avoinna arkisin klo 9-15, numero on maksuton) | pientalopalvelu@dna.fi

Lue lisää: dna.fi/koti5G